

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Dubium secundum

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

dam fundatur. Et de his quod in se senti, utrum
fuit a parte rei. An tm
fundamentaliter.

Plato dicitur ponere duas illas unitates
separatas a singularibus in se ipsis subsisten-
tes a parte rei absq. ulla dependentia, vel
inty, vel individua; easq. ideas appella-
bat; cumq. tales nae, hoc modo subsisten-
tes haberent aptitudinem et unitatem ad
operandu in multis, inferbat Plato Unitate
fuit a parte rei ante omni inty
operam.

Scotus lib. 7. metaph. q. 18. Cum fuis associis
aperit; dari fuit a parte rei, in,
dependentem ab inty, falso sibi persuadens
quodam unitatem fuit, et aptitudinem
ad operandu in multis in ipsis nae solum ante
omni inty actu. Ex q. colligit dari Unitate fuit
a parte rei; q. nihil aliud requirit ad unitate
fuit, quam unitas et aptitudo p. a. ab ipso,
cum in multis. Ad Scotum p. a. accidit non,
fca; q. nae uniti fundamentaliter antea
quom existat in singularibus tribuit aliquem
statum in quo ipsa habeat actu unitatem
et aptitudinem ad multa. et consequenter q.
fuit dari unitate fuit a parte rei.

Sed opinioniones istae sunt contra eorum philo-
sophiam, q. unitatis q. in se habet
N. d. e. Naes illat q. unitas denemiat,
pope in triplici statu em p. b. u. r.

undum
fale
iter a
om
15
7.
propter
fundam
nadam
trigulari
i non
ga
e
id
om

Si vero accipias naturam secundum statum spiritus,
vel secundum se, nihil in se habet quod ipsi in alio
statu considerata repugnet; quia ut sit, tunc
sicut potest et ista, quae naturae in statu quocumque,
quiescit, competere debent. Sine enim consideres
hanc contractam ad singularia, sine qua
ab illis se tollit et fit autem ratio, visibile, et admi-
rabile. Hoc praenotato sit

Conclusio Prima
Naturae quae denominantur
fructus Virtutes non subsistunt
per se separata à singularibus.
Hae sententiae contra Platonem ut collegit
ex Arte, quamvis quidam et ex SS. PP. asserant
Platonem sancti locuti fuisse, intellexisse
fidenter per ideas suas exemplaria quae
omnem creaturam in mente divina existen-
tia, quae adhuc theologi non ideas vocitant,
falsam Artem Platoni hanc sententiam falsam
imposuisse. Sed quia quod sit de hoc
causam tenet sententiam Platonem fuisse in summa
explicita opinione, licet et quae sit expli-
cans, sed hae explicitio non multum gra-
nos, nec et credibile quod Artem ausum fuisse
suo Praeceptum quem se ipse edidit, tam
tam calumniam imponere, et inter hoc
Platonis sectatores adhuc in vivis existen-
tes aliquam sententiam, quam ipse nunquam
docuerat falsam ipsi non veritate
Probat

bet alio pto aut. in primis illa non sunt
divisa a quolibet alio, supponitur q. sint
separata a singularibus. demum sunt et in
divisa in se, nihil n. pot. assignari in pec-
tis platonis q. illa divideret. q. sunt
plane singulares.

Conclusio Secunda.

Nam univ. non distinguitur
actu a singularitate seu
differentia numerica, ante
eum opem intellectus: sed tm
distinguitur rae ratiocinata, que
et modo distinguitur ut gratia
metaphisica inter se.

Hac sententia extra sectam, eorum tm inter
Thomistas; ante univ. statum n. n. n. n. n.
a p. h. l. s. i. s. t. i. c. t. i. o. n. u. m. a. s. s. i. g. n. a. r. i. g. e. n. e. r. a.

Distinctio in eis nihil e aliud quam
negatio identitatis univ. extrinsecus, et
negatio atq. inter extrema positivum,
qualis e inter Petrum et Paulum; q. t. o. y. i. i. n. t. e. r.
duo extrema, quorum unum e positivum, aliud
privativum aut negativum, qualis e inter
visum et cecitatem, et alia extra negativum.
Distinctio in eis divisa p. in distinctio,
nem Realem et Rais.

Distinctio Realis e q. d. a parte rei inter
duo

Defio distinc-
tionis in eis.

Distinctio
duplex.
Dist. Realis.

Dist: Re: utriusque
duplex.

duo extrema ante eam quæm inter. et hæc
distinctio realis multiplex. Alia est si
distinctio realis rei à re. Alia distinctio
realis modalis.

Dist: Re: utriusque.

Distinctio rei à re, e, q, versatur inter
duo extrema q, hnt oio diversam existentiæ
quo modo distinguuntur per se et per se, per se
et eorum.

Dist: Re: modalis

Distinctio Realis modalis e, q, versatur
inter rem et modum rei, qua re distinctio
quæ figura à quantitate, redas à formæ
Damento, subsistentia à natura.

Alia Dist:
includentis et
inclusi.

Alia est distinctio realis q, vocatur
includentis, et inclusi. Certe illa qua
versatur inter aliqua, quorum unum includit
aliud et in se addit aliqua existentiæ re
litas ab ipso diversa. sic solus hinc distinctio,
quæ realiter à quali. hoc parte p, hinc
quam in dicit. u. g. à materia vel forma
q, e, aia reus, ipse n. hinc hinc hinc hinc
addit et formam q, realiter distinguunt à
materia et sic distinguunt hinc realiter à materia
distinctio que realiter in includentis et inclusi.

Distinctio
Reus q?

Distinctio Reus e, q, à parte rei non pot
est inter duo extrema ante eam quæm
versatur q, hæc distinctio inter illa q, à parte
rei sunt inter se ipsa identificata: Dist,
ferunt hinc q, inter q, illa q, e, hinc distinctio
concepit, et hæc distinctio e, duplex.

Alia

Hoc duplex.

Alia ratio ratiōnantis. Alia ratio ra-
cioni nata.

Dist: ratio Ra-
cōnantis.

Distinctio ratio ratiōnantis est q̄ fit ab
intu, nullo q̄ supposito fundamente in re.
ut q̄to intuitu idem distinguit à se ipso. u.g.
q̄to format q̄ntum identici cum petry & petry,
ibi petry distinguit in rat fbi à se ipso in
q̄tu hnt ratem p̄ti. et o pura ratio ratiōn-
nantis hanc distinctio; q̄a petry non manig
p̄bet fundamentu ut q̄ipud fctm ratem fbi,
q̄ntum fctm ratem p̄ti.

Dist: ratio Ra-
cōnata.

Distinctio ratio ratiōnata est illa q̄ fit
cum fundamente in re, hoc e, non ex me-
ro ope intuitu, sed q̄a res ipsa p̄bet fundamen-
tum et ^{re} ~~causam~~ distinctiōnis. et hoc modo
distinguitur aut à re in hōe. hnt n. intuitu nr
fundamente ut distinguat hoc duo vider
se, quia hō in q̄tu aut se p̄cipue sentienti:
in q̄tu vero ratio se p̄cipue ratiōnantis,
sē discurrendi: et licet in hōe aut ob rati-
fuit una et eadē quantitas auditus reater,
fuit t̄a in hōe multitudine, q̄nt n.
p̄stare i.e., q̄stare possent plures entitates
realiter distinctae.

Occasionem

Inter distinctiōnem realem et ratio mediam
quandam fingit Scotus q̄ sit minor q̄na
realis, et maior q̄na ratio. eamq̄. finitum,
sē ex ratiōne vel nuncupat. Sed hoc firmen-
tum Scotici hanc ratiōne illudet. O distinctio
vel ante mentis opem, vel non, sed post
illam, q̄o et distinctio illa mediana est vel ante
mentis opem, vel non est. antea certu

ga

litas potli cum fto, ex eo n. ista p. dicatuz
 cabum e lapis, aring@ ho, sunt falsa. qd p. d. t. m.
 distinguit realiter a fto, qd si n. n. unitis distin
 gueret realiter a singulari by non potest vere
 de illis p. dicari. Hinc rati occurrunt Scotista
 asserentes, distinctionem q. dem realem falsi
 ficare illas p. ptes, non vero distinctionem me
 diam; sed fugiunt non tu ofugiant Scotista
 illa n. distinctio cum sit fto. illos ante oim men
 tis actu de reals, qd si realis distinctio sufficit ad
 falsificandas p. ptes, illa media et distinctio suf
 ficere oit, p. ptem et illa reals e.

Probatur rati pars tenetis. Illa distinguntur
 rati rati rati nata q. distinguntur cum funde.
 mente in re, sed aut et rati (et idem di. cimus de
 aliis gradibz metaphis) distinguntur cum
 fundamente in re, qd rati rati rati nata.
 p. r. m. e. e. e. n. q. m. t. y. quidet aut, q. a. in leone
 distingui realiter ab auti q. a. in h. e. d. distinguit
 postea ipsa et aut in h. e. d. a. rati; vel q. d. videt
 ut m. t. y. e. a. n. a. humanus in d. i. i. d. u. a. q. e. in i. p. e.
 sa n. a. a. similia et differre in singularitate, n. a. a.
 ut rati q. p. r. i. a. t. n. a. m. in q. u. a. l. i. t. a. t. e. s. i. m. i. l. i. t. u. d. e. n. o. n. q. u. e. p.
 ta s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. q. d. d. i. s. t. i. n. g. u. e. t. n. a. m. u. n. i. t. e. m. i. n.
 f. r. a. s. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. m. f. u. n. d. a. m. e. n. t. e. i. n. r. e. q. d.
 n. a. a. u. n. i. t. i. s. d. i. s. t. i. n. g. u. e. t. a. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. m. r. a. t. i. o.
 t. i. n. a. t. a.

Conclusio tertia
 Naa a parte rei prater unitate
 numerica m. t. t. et unitatem f. r. t. e. m.
 a numerica non realiter, sed rati
 rati o

hæc unitate equalans hæc et hæc.

Unitas speculativa & negat Unitas speculativa
qua unitate petri & pauli fuerit unita.

Unitas speculativa.

Scilicet a. unitas factis hoc modo factis petri & pauli. Unitas factis & negat Unitas in pluribus factis.

Unitas factis.

Unitas vero naturæ suæ numerica & negat Unitas in pluribus propria in diuersa quantitate seu conditiones matris, qualis unitate in petro

Unitas naturæ.

u.g. qd in diuersis in pluribus propria in diuersa quantitate Unitas & contra Numerica seu matris, qd inter

Unitas Numerica, seu matris.

edit inter in diuersa eadem speciei, qd per diuersa propria in diuersa quantitate distinguitur

Principia in diuersa quantitate.

ut petri & pauli, diuiduntur numerice, qd hæc propria in diuersa quantitate diuersa. Propria seu conditio, nec in diuersa quantitate nihil aliud fuerit quam

certa qd cum matre, certis quantitatibus signa, seu, ut hæc opa. hæc carnes, qd propria solent et

uocari necessitates, et ab illis propriis non in diuersa quantitate. His nam in talibus futuris paucis

certis qd nullam ferre tot distictum. Hæc nam humana qd in petro a parte rei, non diuisa in pluribus propria matris seu conditiones in diuersa

quantitate. qd nam humana. Et si idem dicitur de aliis non verum) tot numerice unitatem numerica a parte rei. confer. petro. qd

unitas numerica & negat Unitas in pluribus propria in diuersa quantitate. per omnia. nam in petro tot hæc carnes, hæc opa. qd cum tot alia

propria distincta. u.g. patris vel transfusi, cum natura in petro distincta realiter numerica

tu per sua propria matris ab illa natura in pluribus. qd omnia petri a parte rei & per diuisio

in pluribus

margin notes on the left edge of the page, partially cut off.

7a Pars pte. Fundamentu hanc Unitate
 quæ sunt nãa et singularitas distinguuntur
 variatata. qd. et ipsa unitates, eodem modo
 distinguntur inter se. Denique Unitas pte,
 tunc meretur in statu abstractivis. Unitas
 numerica minime. Hæc qd. stare pot
 ni illo nãa statu, unum nãa in illo casu,
 rat negatam em necessitatem, sine diffinita
 inclinat. Ex his inferri unitate
 illam unitatem quam tot nãa a parte rei non
 esse unam numerum, sed multiplicata. qd. clare
 patet. si n. unitas illa non differt realiter
 a diffinis numeris, et hoc ut qd. stat pte
 multiplicem, necesse a et illa multiplicari.
 Unde ulterius colligitur nec hanc unitatem
 a parte rei esse certam et indifferenterem
 a plura ante oem mentes præsentem.

Conclusio Quarta

Haec dicitur Unitas ad generationem unius qd. em præsupponit,
 neutra tu eam sufficiens qd. ut ab illa nãa ideo
 unitas pte, sed pte alia qd. vocat unitas præ
 cisionis, habens solumentem esse p. metum. Hanc Unitatem
 habet 3. partes.

1a. De Unitate Numerica qd. reprobatur p. abatur.
 Hanc qd. unitas debet saltem pte multiplicari
 sine modo præsentem in metum in inferri ly si daret.
 Sed hanc multiplicatam præmit ab unitate numerica
 qd. ad certitudinem unitatis præsupponit unitas
 numerica. de Unitate et pte pte Unitatis.

Fundam

fundamentū unitatis fructus sumpti se conveni
 entia sunt similitudo plurimū in aliqua nāa,
 sed hanc similitudē et convenientia orit ex uni
 tate fructus. qd ad unitate supponit unitas fructus
 hinc fundamentū. maior. qd statit claris infra
 pte minor. Qis convenientia sunt similitudo
 a ni una aliqua forma qd n. non qd vel una
 aliqua forma non potest vari et aliqua que
 mentia; sed hanc convenientia non orit ex unitate
 numerica, cum ex ea potit nascat convenientia
 infra qua convenientia. qd min. versa. quā
 vero neutra sufficiat ad constituendum unita
 fructus, pte. et inprimis de numerica certa
 ē, illa n. cum careat et comunicabilitate
 et in infra ad plura inferiora, neq. constituere
 unita fructus, de cuius rāte unitas et aptitudo
 ad spendū in multis. Quā nec unitas fructus
 sufficiat pte. Unitas qua unita fructus con
 stituit in qd unitas ita illigpna, ut non pot
 competere singulari, sed unitas illa fructus com
 petit et singulari, qd non sufficiens ad consti
 tuendum unita fructus. mai. pte. Unitas parti
 culare ut fieri fit, eto illigpna, omō d. qd
 ponunt, qd unum q. illa unitatem si illigpna
 et alteri repugnantiem; nam ut d. unum uni
 tas unitas fructus sumpti adferit q. nōndam
 comunicabilitatem et in infra ad plura,
 quā certe in parte habere non pot. pte minor.
 Illa unitas fructus competit nāa pte se q. ut nā
 qdam ē, ac q. inde illam pteus comitaf. qd
 sicut ipsa nāa competit singulari cum q. q.
 realiter et identifi cato, ita et competit illis q. la
 unitas.

Probat

Probatum 20. Unitas fructus multiplicatur
 in inferioribus ut supra probatur. nec n. est finis
 quia haec ab unitate numerica. quod si illa
 sufficeret ad constitutendum simile ubi, illa unitas
 esset communi calibus multis, et consequenter uni-
 tas generica multiplicaretur in speciebus, et speci-
 fica in individuis; unde per species actus esset
 genera, et singula indivi dua essent species, quo
 plane nihil absurdum dicitur. Et patet hoc.
 quia omnia ista haberent illam unitatem quae ad
 constitutendum unum unitate esset sufficiens.

3a Pars pte. Si n. non sufficit numerica nec
 fructus unitas, quod alio debet poni, per quam
 non fructus potest constitui unitas. et haec est uni-
 tas personae. quod nec haec unitas fit tunc per
 motum pte. illa unitas tunc fit esse per motum cui
 repugnat existere a parte rei, sed repugnat
 quod non existat unum tunc unitate personae
 a parte rei, quod haec unitas tunc fit esse per motum.
 ma: patet. pte minor. Haec unitas consistit
 in negatione singularitatis quae fit non a
 parte rei, non potest habere hanc negationem singu-
 laritatis, quod nec potest a parte rei habere hanc
 unitatem personae. min. pte ex dictis.

Inam unitatem ideo vocant personae quia non
 competit nec nisi per personam veluti liberam
 a suis inferioribus a quibus patitur destructionem
 hanc quia esse unitas, haec ultima ratio quincis.
 Unius quia unitas includit arbitrium ut non
 dividatur in plura in indivi dua, quod unitas unitas ubi
 est excludere si unum, sed sola unitas personae exclus
 sit hanc unitatem, quod illa sola est quia unitas, pte min.

hinc saltem oprensionem naturam ad oprensionem
 in multis. Sed nec propriam aptitudinem.
 ma: et sequitur patet. qto min. si natura haberet
 illam oprensionem naturam haberet et illam
 qto esset in singularitate, sed tunc illam non
 habet, qo minus vera sequitur patet. qd igitur
 competit abeiri naturae competit ei qd in
 quo erunt. Habetur genitrix. min. patet. qd na
 qto te in singularitate plane impotens ad es,
 sentit in multis, cum n. ipsa identificetur
 cum singulari dicta, et hinc ex sua natura ad
 ferat in comuni cabilitatem, natura quae van,
 dem dicit multa qd habet aptitudinem ad
 oprensionem in multis. **Di.** curat ad necessarium n. non
 et in singularitate habere aptitudinem naturam,
 non potest sed remota. qd singularitas
 cum qua identificatur impedit eam ne potest
 communicari. Sed qto, qto erunt repugnans
 actus, tam naturae quam singularitatis, repugnans
 et ad aptitudinem tam remota quam praesentia, sed non
 a parte rei in singularitate tunc habet repugnans et
 hinc naturae actus realis volens. Latis cum multis, qd
 repugnans et ad aptitudinem, tam remota quam praesentia,
 mai. pto. Et aptitudinem et per actus, et videtur ad actum
 tunc ad finem qd qto erunt repugnans actus, et et re.
 pugnant aptitudinem. Si n. non potest forma ignis
 ulla ratione in lignum introire, frustra ponere ali:
 qua petra sine praesentia sine remota. min. pto si natura
 petri n. potest actus identificari cum multis
 hinc ita fieri debet ut vel natura petri, amitte,
 ut singularitatem et apparet alias singularitates,
 tes, vel qd natura petri simul cum singularitate
 petri et hinc erunt cum aliis singularitatis qd ita ut face,
 vel una numero et identitate cum illis sed
 hinc praesentia multiplici contradictionem. qd nec sing
 naturae et ad natura a parte rei factus hinc unita
 ex

Obicitur.

Contra.

pluribus identificari. q. im. multiplicat. p. tr. h. a. a.
 e. realiter eadem rem progressu habere q. d.
 negare eam amittere, alius aliquid propter esse sine
 sua conditio, et q. sequentes effectus non op. ed.
 q. multiplicat. Tr. vero q. et multiplicat. p. tr.
 p. tr. n. q. s. nam. v. s. t. r. a. m. numeri eam. v. s. t. r. a. m.
 v. s. t. r. a. m. ab alio in d. a. n. d. i. s. n. a. h. u. m. a. n. i. s. q. d. n. e.
 p. t. m. i. s. e. r. i. e. m. i. l. l. i. s. i. l. l. a. u. t. q. d. i. c. i. t. u. r. n. o. v. a.
 n. u. m. e. r. u. m. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. m. d. i. f. f. e. r. e. t. n. o. n. s. i. t. u. r.
 n. e. t. q. s. a. m. e. i. n. n. o. l. u. i. t. q. b. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. m.
 H. a. e. r. a. t. i. o. p. r. o. b. a. t. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. r. i. n. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i. n. o. n.
 d. a. n. i. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. p. o. s. i. t. i. v. a. n. e. e. p. r. a. m. n. e. c. r. e. n. u. s.
 t. a. m. n. e. u. t. t. u. p. l. u. r. d. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. d. e. q. u. a.
 t. i. n. i. a. t. u. r. e. v. i. d. e. t. u. r. q. u. a. r. e. s. i. t. a. l. i. a. r. a. t. i. o. S. i. n. a. a.
 a. p. a. r. t. e. r. e. i. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. q. u. e. r. i.
 n. e. t. e. i. n. e. l. s. i. t. u. r. s. e. n. e. l. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. s. n. e. n. t. i. a.
 h. o. m. i. n. i. s. p. t. e. r. e. i. q. u. o. n. u. l. l. o. m. o. d. o. q. u. e. r. i. t. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. r. e. a. l. i. t. e. r. i. n. m. u. l. t. i. s.
 n. u. m. e. r. i. s. p. t. r. n. o. n. n. i. m. p. r. i. m. i. s. q. u. e. r. i. t. e. i. s. i. t. u. r. s. e. a. l. i.
 a. s. e. t. i. s. t. u. m. h. a. b. e. r. e. t. p. e. t. r. u. s. n. e. l. p. a. r. t. i. c. u. l. u. s. a. l. i. q. u. i. s. f. a. l. s. u. m.
 q. d. e. t. i. d. e. x. q. u. e. s. e. p. t. p. a. t. e. t. s. e. q. u. e. l. a. q. u. o. d. i. a. q. u. e.
 n. i. u. n. t. n. a. a. s. i. t. u. r. s. e. q. u. e. r. i. u. n. t. e. t. o. r. t. u. s. q. u. e. n. t. i. s. s. u. b.
 i. l. l. a. q. u. o. s. i. h. a. e. c. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. q. u. e. r. i. t. n. a. a.
 h. u. m. a. n. e. s. i. t. u. r. s. e. h. a. e. c. e. x. o. p. t. a. s. u. a. q. u. e. r. i. e. t.
 e. t. p. e. t. r. u. s. q. u. o. d. i. n. e. t. s. u. b. i. l. l. a. h. e. c. a. o. p. e. f. a. l. s. u. m. p. t. r.
 p. e. t. r. u. s. e. x. s. u. a. o. p. t. a. t. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. q. u. o. n. e. n. p. t. h. a. b. e. r. e.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. c. u. m. m. u. l.
 t. i. s. a. l. i. a. s. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. a. l. i. q. u. i. s. s. u. a.
 o. p. t. a. s. i. o. o. p. p. o. s. i. t. u. r. q. u. i. d. a. r. e. p. u. g. n. a. t. s. i. n. t. r. e. p. u. g.
 n. u. t. r. a. t. e. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. i. r. r. a. t. e.
 N. e. q. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n.
 g. u. l. a. r. i. b. u. s. q. a. e. x. n. e. t. e. i. n. i. l. l. i. s. q. u. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. n. e.
 d. i. c. e. n. s. q. u. o. n. t. i. n. u. a. m. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

q. d.

p. tr. n. q. s. nam. v. s. t. r. a. m. numeri eam. v. s. t. r. a. m.
 v. s. t. r. a. m. ab alio in d. a. n. d. i. s. n. a. h. u. m. a. n. i. s. q. d. n. e.
 p. t. m. i. s. e. r. i. e. m. i. l. l. i. s. i. l. l. a. u. t. q. d. i. c. i. t. u. r. n. o. v. a.
 n. u. m. e. r. u. m. c. o. n. d. i. t. i. o. n. e. m. d. i. f. f. e. r. e. t. n. o. n. s. i. t. u. r.
 n. e. t. q. s. a. m. e. i. n. n. o. l. u. i. t. q. b. r. a. d. i. c. t. i. o. n. e. m.
 H. a. e. r. a. t. i. o. p. r. o. b. a. t. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. r. i. n. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i. n. o. n.
 d. a. n. i. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. p. o. s. i. t. i. v. a. n. e. e. p. r. a. m. n. e. c. r. e. n. u. s.
 t. a. m. n. e. u. t. t. u. p. l. u. r. d. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. d. e. q. u. a.
 t. i. n. i. a. t. u. r. e. v. i. d. e. t. u. r. q. u. a. r. e. s. i. t. a. l. i. a. r. a. t. i. o. S. i. n. a. a.
 a. p. a. r. t. e. r. e. i. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. q. u. e. r. i.
 n. e. t. e. i. n. e. l. s. i. t. u. r. s. e. n. e. l. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. b. u. s. n. e. n. t. i. a.
 h. o. m. i. n. i. s. p. t. e. r. e. i. q. u. o. n. u. l. l. o. m. o. d. o. q. u. e. r. i. t. n. a. a. a. p. a. r. t. e. r. e. i.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. r. e. a. l. i. t. e. r. i. n. m. u. l. t. i. s.
 n. u. m. e. r. i. s. p. t. r. n. o. n. n. i. m. p. r. i. m. i. s. q. u. e. r. i. t. e. i. s. i. t. u. r. s. e. a. l. i.
 a. s. e. t. i. s. t. u. m. h. a. b. e. r. e. t. p. e. t. r. u. s. n. e. l. p. a. r. t. i. c. u. l. u. s. a. l. i. q. u. i. s. f. a. l. s. u. m.
 q. d. e. t. i. d. e. x. q. u. e. s. e. p. t. p. a. t. e. t. s. e. q. u. e. l. a. q. u. o. d. i. a. q. u. e.
 n. i. u. n. t. n. a. a. s. i. t. u. r. s. e. q. u. e. r. i. u. n. t. e. t. o. r. t. u. s. q. u. e. n. t. i. s. s. u. b.
 i. l. l. a. q. u. o. s. i. h. a. e. c. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. n. e. g. a. t. i. v. a. q. u. e. r. i. t. n. a. a.
 h. u. m. a. n. e. s. i. t. u. r. s. e. h. a. e. c. e. x. o. p. t. a. s. u. a. q. u. e. r. i. e. t.
 e. t. p. e. t. r. u. s. q. u. o. d. i. n. e. t. s. u. b. i. l. l. a. h. e. c. a. o. p. e. f. a. l. s. u. m. p. t. r.
 p. e. t. r. u. s. e. x. s. u. a. o. p. t. a. t. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. q. u. o. n. e. n. p. t. h. a. b. e. r. e.
 a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. n. e. g. a. t. i. v. a. m. a. d. i. d. e. n. t. i. t. a. t. e. m. c. u. m. m. u. l.
 t. i. s. a. l. i. a. s. h. a. b. e. r. e. t. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. a. l. i. q. u. i. s. s. u. a.
 o. p. t. a. s. i. o. o. p. p. o. s. i. t. u. r. q. u. i. d. a. r. e. p. u. g. n. a. t. s. i. n. t. r. e. p. u. g.
 n. u. t. r. a. t. e. h. a. b. e. r. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. i. r. r. a. t. e.
 N. e. q. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n.
 g. u. l. a. r. i. b. u. s. q. a. e. x. n. e. t. e. i. n. i. l. l. i. s. q. u. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. n. e.
 d. i. c. e. n. s. q. u. o. n. t. i. n. u. a. m. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

Conclusio
 q. d. n. a. a. h. a. b. e. t. h. a. n. e. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. q. u. i. d. e. i. n. s. i. n.
 g. u. l. a. r. i. b. u. s. q. a. e. x. n. e. t. e. i. n. i. l. l. i. s. q. u. i. n. s. i. n. g. u. l. a. r. i. s. i. n. e.
 d. i. c. e. n. s. q. u. o. n. t. i. n. u. a. m. a. p. t. i. t. u. d. i. n. e. m. a. d. u. n. u. m.

go potius tollit repugnantiam ad debitam unum
 multis, quam non repugnantiam. quia pa,
 let; ex con. q. he habeat positivam appetitivam
 nem ad visibilitatem, tollit repugnantiam ad
 invisibilitatem. go et ex eo q. natura a partem
 habeat positivam appetitivam ad unum, habeat
 et repugnantiam ad idem unum
 multis. go non habet non repugnantiam,
 alias darentur contradi. ctories si multas
 se: q. natura habeat repugnantiam, si non habeat
 repugnantiam, q. e. impossibile.

Circa hanc appetitivam negativam diligens
 ser. advertite nos illam tunc negare nec potest
 a parte rei, ita q. nullo pacto potest ei compete-
 re independenter ab intellectu. factum tunc
 q. natura potest abstrahi a suis singularibus
 intuitu, habeat appetitivam negativam ad speciem
 dum in multis, ex quo recte sequitur naturam habere
 talem appetitivam, sed dependenter ab intellectu.

Conclusio Septima.

Quaestio Responsiva.

Veritate fructus non datur a parte rei ante
 omnem qualem intellectus. Hoc cumto manet
 placet ex dictis. Veritate n. fructus dicit unitate
 conceptionis et appetitivam ad extendit in multi-
 tis. sed nec unitas conceptionis nec appetitudo com-
 petit natura a parte rei ante intellectus actum, q. nec
 unitate fructus datur a parte rei ante omnem intellectus operationem.
 mon: q. dicitur ex con. tunc. q. a. s. a. et b. Quare ultra
 hic eam placere hanc ne a parte rei. / Obiicies

Obiicit 10. Contra jam Contraem q. sentia
Platonis. Essentia rem sunt aeterna, se-
nada seu extra in singularibus non sunt aeterna
q. ut extra singularia, sed extra singularia
extra sunt unita, q. unita habent a parte
rei extra singularia. pro ma: ab aeterno nem
e dicere, hote aut rate, q. extra seu nada sunt aet-
na. pro min: extra in singularibus corrumpunt
q. in singularibus non sunt aeterna.

R. Distingueno mai: extra rem sunt aet-
na q. in existantia, nego mai. si n. solum
a aeternis; extra rem sunt aeterna in ordine ad
natura, sed mai. ab aeterno n. nem sunt dicere,
hote aut rate. Dicit itaq. extra rem aeterna q.
negamus q. de illis q. sunt aeterna unita,
his, quoniam q. prima sunt aeterna non e exist-
entia, sed extra continetur p. in p. ita
ut in conceptu p. q. lineas extra p. t. n.

Obiicit 20. Contra tam Contraem.

Nada et singularitas sunt p. t. n. q. t. n.
bona q. distinguuntur realiter ante con-
ceptum inety. concepta patet: Ino n. si in re
sunt inna et idem in p. t. n. q. ut non sit aliq.
q. altem non e. aut vero p. t. n. Nada e. communi-
catis, singularitas non e. cortilis, sed haec sunt
p. t. n. q. t. n. q. nada et singularitas sunt
p. t. n. q. t. n. q. et q. distinguuntur realiter.

R. Distingueno aut - nada et singularitas
sunt

habet p[ar]te q[ui]b[us] dicitur q[uo]d ut sunt a parte rei, nego
ans. q[uo]d ut dicitur conceptib[us] concipiunt, hisq[ue]
notis signat, cetero ans. a parte rei n[on] n[on]
non e[st] communi calitas, sed singulari s[im]p[li]c[ite]r.
q[uo]d q[ui]erit si communi calitas h[ab]et q[uo]d ut e[st] abstr[act]a
a singularit[ate].

Obi c[ir]ca 70. Petrus et Paulus a parte rei quoniam
unt in natura humana q[uo]d a parte rei h[ab]et una nam.
q[uo]d a parte rei natura humana est unius fructus. p[ro]p[ter] ans.
petrus et paulus h[ab]ent a parte rei; q[uo]d petrus et paulus con
veniunt a parte rei in natura humana. p[ro]p[ter] q[uo]d patet q[uo]d
quoniam non est nisi in aliquo uno. q[uo]d si petrus
et paulus conveniunt a parte rei in natura humana, natura
humana est una a parte rei. et q[uo]d est unius
fructus ante om[n]em q[ui]erit[ur] in[ter]it[um]; t[ame]n n[on] unitatem sufficien
tem.
R. Ad hoc arg[um]entum concedendo ans. et distinguendo
consequens. q[uo]d h[ab]et una nam a parte rei positive,
nego consequens. Habet unam nam negative,
aut prohibitive nam, concedo consequens. Et si cere,
sicut petrus t[ame]n nam, q[uo]d non e[st] divisa et propria fructa
et q[ui]a; ita et paulus t[ame]n talem nam non divisa
non t[ame]n s[ed] ea quoniam in eis ex ea, q[uo]d h[ab]et ab ean
dem et una nam in parte rei, vel una et eandem
humanitatem in eis eandem, sed h[ab]et duas distinc
tas humanitates; hoc e[st] duas distinctas individuas,
q[uo]d non sunt. Divisa in plura propria fructa et q[ui]a;
fructa; et t[ame]n h[ab]et in petrus et paulus convenire in
natura humana. sicut si petrus t[ame]n humanitatem
q[uo]d non e[st] divisa in plures et[er]as, ita et paulus t[ame]n talem
humanitatem et sicut nam q[uo]d e[st] in petrus conveniunt
p[ar]te q[ui]a; ita et nam q[uo]d e[st] in paulo. non t[ame]n et[er]as con
venire a parte rei, quasi h[ab]erent unam et eandem
nomen nam ip[s]is eandem, q[uo]d h[ab]ere una nam
positive

quod non a parte rei habet aptitudinem negantem
 sed sit in multis quod est unitis fructus a partem.

R. Singulas naturas quae in singularibus in diuisis
 sunt habere aptitudinem a parte rei ad esse
 secundum in illis singularibus in quibus respiciuntur; sed
 negatur quod haec aptitudo sit constitutiva unitis
 formaliter, quia aptitudo unitis ut sit, si ad essendum
 in multis; haec vero aptitudo haec est ad essendum
 in uno in diuisis, quoniam et asserendum est istas
 aptitudines in unitis aggregatas non posse consti-
 tuere unitis fructus, quia aptitudo unitis for-
 titer fructus consistit in iustitia et respectu
 uniformis ad plura. istae a. aptitudines non
 respiciunt plura uniformiter et in differenter
 sed una respicit haec in diuisis, et alia alius.
 ex quo dicitur patet naturam a parte rei non
 esse aptam ad essendum in multis. Et si
 fiat actus; natura a parte rei actu est in mul-
 tis, quod natura a parte rei potest esse in multis, quae
 quae patet ab actu ad potentiam. R. tunc, negato
 supposito, quod una natura a parte rei sit in mul-
 tis; patet n. quod a parte rei in multis non est una
 sed plures, ut supra dicitur. Ad unitis a. potest
 quod non aptum in esse multis ut ex d. est, istud.
 manet quod sententia nostra firma, unitis si fructus
 non potest dari a parte rei independenter ab
 actu, et de potentia sui absoluta. quod haec dicitur
 fructus unitis, quoniam dicitur autem negat, nisi ipse,
 se rem destruant et tunc.

Dubium Tertium

Quanam